

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 6439/2019
12.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из села ..., чији је пуномоћник Милутин Симић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о захтеву Другог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, у седници одржаној 12.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Први основни суд у Београду за одлучивање у овој правној ствари.

Образложење

Тужиља АА из села ..., поднела је тужбу 07.08.2019. године Другом основном суду у Београду, ради накнаде неимовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, у којој је као тужена означена Република Србија.

Други основни суд у Београду је, у прилогу акта Прр 151/19 од 22.11.2019. године, Врховном касационом суду поднео захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари. У захтеву је навео да је том суду поднета тужба против тужене Републике Србије, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Другог основног суда у Београду П 19548/11, коју је, према наводима тужбе својим незаконитим поступањем проузроковао управо Други основни суд у Београду, па налази да су се тиме стекли услови из члана 62. ЗПП.

Одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Наиме, према одредби члана 62. Закона о парничном поступку, највиши суд одређене врсте у Републици Србији може на захтев надлежног суда одредити да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд са његовог подручја, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако за то постоје други важни разлози.

Дакле, на основу ове одредбе може бити одређено поступање другог суда, али који је стварно надлежан за поступање у предмету, под условом да суд који је по закону месно надлежан, није у могућности да поступа у конкретном предмету (нужна делегација) или ако његово поступање није сврсисходно (сврсисходна делегација).

По налажењу Врховног касационог суда у конкретном случају су испуњени услови из члана 62. ЗПП, односно постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој правној ствари, с обзиром да разлози изнети у захтеву указују да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић